

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-730-86(48)/09/JWS/AW/BB

Warszawa, dnia 14 stycznia 2011 r.

DECYZJA DNR-2/8/2011

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 i art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) art. 38 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 138, poz. 935 ze zm.)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu wniosku INTERKOBO Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 października 2010 r., nr DNR-2/229/2010 odmawiającą uchylenia decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 29 stycznia 2010 r. nr DNR-2/30/2010 w zakresie pkt 1b, tj. powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z zasadniczymi wymaganiami w formie ogłoszenia w ramce o wielkości 7/7 cm o treści „INTERKOBO Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, ul. Zbąszyńska 3 informuje, że zabawka produkcji chińskiej – łuk, Art. 34124, kod kreskowy 5902384341241, nie spełnia zasadniczych wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 listopada 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek, z uwagi na odłączanie się w trakcie próby rozciągania od strzałek przyssawek pełniących rolę powierzchni uderzeniowej, co stanowi zagrożenie uszkodzenia ciała dziecka lub osób trzecich oraz na brak zwrócenia uwagi na niebezpieczeństwo używania innych pocisków niż dostarczonych z zabawką lub zalecanych przez producenta”, zamieszczonego w trzech dziennikach (gazetach) o zasięgu ogólnopolskim, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 stycznia 2010 r., nr DNR-2/30/2010 (doręczoną stronie w dniu 8 lutego 2010 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakazał INTERKOBO Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi (dalej „strona”, „spółka”):

1a) wycofanie z obrotu zabawki – łuk, Art. 34124, kod kreskowy 5902384341241, produkcji chińskiej, niezgodnej z zasadniczymi wymaganiami określonymi w § 13 i § 21 ust. 1 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 listopada 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek (Dz. U. Nr 210, poz. 2045 ze zm.);

1b) powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach z zasadniczymi wymaganiami w formie ogłoszenia w ramce o wielkości 7/7 cm o treści „INTERKOBO Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi, ul. Zbąszyńska 3 informuje, że zabawka produkcji chińskiej – łuk, Art. 34124, kod kreskowy 5902384341241, nie spełnia zasadniczych wymagań określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 14 listopada 2003 r. w sprawie zasadniczych wymagań dla zabawek, z uwagi na odłączanie się w trakcie próby rozciągania od strzałek przyssawek pełniących rolę powierzchni uderzeniowej, co stanowi zagrożenie uszkodzenia ciała dziecka lub osób trzecich oraz na brak zwrócenia uwagi na niebezpieczeństwo używania innych pocisków niż dostarczonych z zabawką lub zalecanych przez producenta”, zamieszczonego w trzech dziennikach (gazetach) o zasięgu ogólnopolskim, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji;

2) decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

W uzasadnieniu organ wskazał, że nakazanie wycofania z obrotu zabawki – łuk oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach jest niezbędne, z uwagi na fakt, iż importer - pomimo wyznaczonego terminu oraz wystosowanych wezwań - nie przedstawił wszystkich dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu.

Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: „Prezes UOKiK”) uznał za konieczne nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, z uwagi na bezpieczeństwo użytkowników (konsumentów) zakwestionowanego wyrobu, który może zagrażać ich zdrowiu i życiu, ze względu na odłączanie się od strzałek przyssawek pełniących rolę powierzchni uderzeniowej oraz brak zwrócenia uwagi na niebezpieczeństwo używania innych pocisków niż dostarczonych z zabawką lub zalecanych przez producenta.

W dniu 23 lutego 2010 r. INTERKOBO Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi wystąpiła z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, jednakże Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów postanowieniem z dnia 30 marca 2010 r. stwierdził uchybienie terminu do złożenia przedmiotowego wniosku.

W piśmie z dnia 29 kwietnia 2010 r. strona wniosła o uchylenie, na podstawie art. 154 § 1 k.p.a. decyzji Prezesa UOKiK z dnia 29 stycznia 2010 r., nr DNR-2/30/2010 w zakresie pkt 1b, tj. powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach (dalej „decyzja z dnia 29 stycznia 2010 r.”). Decyzją z dnia 18 czerwca 2010 r. nr DNR-2/147/2010 Prezes UOKiK odmówił uchylenia zaskarżonej decyzji.

W dniu 20 lipca 2010 r. strona wystąpiła ponownie z wnioskiem o uchylenie decyzji z dnia 29 stycznia 2010 r., tym razem na podstawie art. 155 k.p.a., jednak decyzją nr DNR-2/229/2010 z dnia 13 października 2010 r. Prezes UOKiK odmówił uchylenia wskazanej decyzji.

Pismem z dnia 2 listopada 2010 r. spółka wystąpiła z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 października 2010 r., nr DNR-2/229/2010 w przedmiocie odmowy uchylenia decyzji z dnia 29 stycznia 2010 r.

W uzasadnieniu strona wskazała, że dołożyła wszelkich starań, by wycofać wyrób z obrotu i zwróciła się do wszystkich odbiorców o jego zwrot. Z uwagi na różny czas oczekiwania na udzielenie odpowiedzi przez kontrahentów, zdaniem spółki, niesłuszne jest stawianie jej zarzutu, iż w toku postępowania przedstawiła tylko część wymaganych dowodów. Jednocześnie strona podniosła, że czynności zmierzające do wycofania wyrobu z obrotu podjęła niezwłocznie po wszczęciu postępowania. Ponadto wskazała, że termin zakończenia postępowania prowadzonego przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów upływał w dniu 31 stycznia 2010 r., natomiast zaskarżona decyzja wydana została w dniu 29 stycznia 2010 r., w związku z czym trudno stawiać jej zarzut nie przedstawienia w toku postępowania całości materiału dowodowego, tym bardziej, że był on sukcesywnie gromadzony.

Zdaniem strony, działania przez nią podjęte doprowadziły do wycofania zakwestionowanej zabawki z obrotu, a ryzyko zakupu spornego wyrobu zostało praktycznie wyeliminowane.

Strona podkreśliła, iż jej zamiarem nie jest uchylenie się od nałożonego na nią obowiązku lecz uniknięcie kosztownej procedury zamieszczenia w prasie ogłoszeń informujących konsumentów o wadliwości zakwestionowanych zabawek w sytuacji, gdy w obrocie, jej zdaniem, mogą znajdować się jedynie 33 sztuki wyrobu.

Strona nie podzieliła również stanowiska organu, iż za uchyleniem decyzji z dnia 29 stycznia 2010 r. w żądanym zakresie nie przemawia słuszny interes strony, który stoi w oczywistej sprzeczności z interesem społecznym, przejawiającym się w ochronie użytkowników zakwestionowanej zabawki. W ocenie spółki, w przypadku wystąpienia sprzeczności między interesem społecznym a interesem indywidualnym, Prezes UOKiK

winiem wyważyć słuszny interes w sprawie, nie dając przewagi interesowi społecznemu i wziąć pod uwagę okoliczność, iż strona jako profesjonalista podjęła wszelkie dostępne kroki w celu wyeliminowania z obrotu przedmiotowej zabawki. Według strony, fakt, że w obrocie może znajdować się około 33 sztuk wyrobu, jest przez nią niezawiniony i nie powinien skutkować „karaniem” spółki.

Pismem z dnia 17 listopada 2010 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zawiadomił INTERKOBO Sp. z o.o. z siedzibą w Łodzi o prawie zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz o prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma.

Strona nie skorzystała z powyższych uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Rozpatrując sprawę na skutek środka zaskarżenia wniesionego przez stronę z zachowaniem ustawowego terminu, Prezes UOKiK nie znalazł podstaw do zmiany dotychczasowego stanowiska i uchylenia swojej decyzji nr DNR-2/229/2010 z dnia 13 października 2010 r. odmawiającej uchylenia decyzji z dnia 29 stycznia 2010 r. nr DNR-2/30/2010 nakazującej wycofanie z obrotu zabawki – łuk, Art. 34124, kod kreskowy 5902384341241, niezgodnej z zasadniczymi wymaganiami określonymi w § 13 i § 21 ust. 1 rozporządzenia oraz powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach.

W ocenie Prezesa UOKiK, argumenty podniesione przez stronę stanowią powielenie zarzutów zawartych we wcześniejszych wnioskach w przedmiocie uchylenia decyzji z dnia 29 stycznia 2010 r. nr DNR-2/30/2010 i nie zasługują na uwzględnienie.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że postępowanie w sprawie wprowadzenia do obrotu ww. zabawki zostało wszczęte w dniu 10 sierpnia 2009 r. (dzień doręczenia stronie zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego). W piśmie z dnia 21 sierpnia 2009 r. strona złożyła oświadczenie o podjęciu działań zmierzających do usunięcia niezgodności określonej w § 21 ust. 1 rozporządzenia, jednakże zakwestionowała wyniki badań laboratoryjnych w zakresie zgodności z § 13 rozporządzenia. Przeprowadzone na jej wniosek badania laboratoryjne próbki kontrolnej zabawki potwierdziły istnienie ww. niezgodności, w związku z czym Prezes UOKiK wyznaczył stronie termin do dnia 30 października 2009 r. na przedstawienie dowodów potwierdzających wycofanie wyrobu z obrotu. Wobec powyższego, twierdzenie strony jakoby podjęła czynności zmierzające do wycofania wyrobu z obrotu niezwłocznie po wszczęciu postępowania nie znajduje oparcia w stanie faktycznym.

Bezspornym jest także, iż we wskazanym wyżej terminie, jak również w terminach określonych w wezwaniach dwukrotnie kierowanych do strony, przedstawiono jedynie część

dokumentów, a zatem zarzut przedłożenia całokształtu materiału dowodowego w sprawie jest bezpodstawny. Nadto, twierdzenie strony, że w związku z wydaniem przez organ decyzji nr DNR-2/30/2010, 3 dni przed upływem terminu zakończenia postępowania tj. w dniu 29 stycznia 2010 r., nie można stawiać jej zarzutu nie przedstawienia wszystkich wymaganych dowodów, budzi zastrzeżenia. Pierwsze wezwanie do przedłożenia dowodów strona odebrała w dniu 13 października 2009 r., a więc dysponowała ponad 3 miesiącami na przedstawienie wszystkich dowodów, czego nie zrobiła. Zgodnie z treścią art. 80 k.p.a. organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Strona zobligowana jest więc przekazać organowi prowadzącemu postępowanie **wszystkie dowody** tak, by możliwa była ocena czy wyrób został wycofany z obrotu. W niniejszej sprawie, wobec braku wszystkich dowodów i przyznanego przez stronę faktu znajdowania się w obrocie 33 szt. ww. zabawki, twierdzenie spółki, że działania przez nią podjęte „*doprowadziły do wycofania zakwestionowanej zabawki z obrotu*” jest błędne.

Odnosząc się do podniesionej przez stronę kosztowności procedury zamieszczenia w prasie ogłoszeń o stwierdzonych niezgodnościach wyrobu stwierdzić należy, że określenie wysokości kosztów zamieszczenia wskazanych ogłoszeń pozostaje poza zasięgiem oddziaływania organu i nie jest od niego zależne. W sytuacji gdy w obrocie nadal znajduje się zakwestionowana zabawka, zdaniem organu, jedynym sposobem wyeliminowania zagrożenia stwarzanego przez przedmiotową zabawkę jest ostrzeżenie użytkowników i konsumentów.

Podkreślenia wymaga fakt, że obowiązki nałożone na stronę decyzją z dnia 29 stycznia 2010 r. nie mają na celu „karania” spółki, a jedynie ochronę interesów użytkowników zabawki, którymi są dzieci.

Prezes UOKiK nie znalazł również podstaw do zmiany swojego stanowiska w kwestii braku istnienia takiego interesu strony, który uzasadniałby uchylenie rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie. Sugestię strony, iż w przedmiotowej sprawie organ nie wyważył należycie słusznego interesu w sprawie, dając przewagę interesowi społecznemu uznać należy za bezpodstawną. W myśl art. 7 Kpa organy administracji uprawnione są do własnej oceny interesu społecznego i słuszości interesu obywatela i każdorazowo o treści podejmowanego rozstrzygnięcia decydują okoliczności konkretnego przypadku. Interes obywatela winien być przy tym „słuszny” w rozumieniu obiektywnym, nie może być natomiast wyprowadzany z własnego tylko jego przekonania opartego na poczuciu krzywdy i nierówności (por. niepublikowany wyrok NSA z dnia 20 maja 1998 r., I S.A./Ka 1744/96).

W niniejszej sprawie trudno mówić o obiektywnej słuszości interesu strony, przejawiającego się wyłącznie w finansowej uciążliwości nałożonego na stronę obowiązku powiadomienia konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach.

W sytuacji, gdy zarówno badania laboratoryjne próbki podstawowej, jak i próbki kontrolnej wykazały istnienie niezgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami, stwarzającej ryzyko uszkodzenia ciała dziecka lub osób trzecich, a strona nie udowodniła wycofania z obrotu wszystkich zakwestionowanych zabawek, co sama przyznaje, zadaniem organu jest podjęcie działań mających na celu całkowite wyeliminowanie istniejącego zagrożenia. Biorąc pod uwagę ryzyko związane z użytkowaniem zabawki przez dzieci, Prezes UOKiK uznał, iż powiadomienie konsumentów w formie ogłoszenia prasowego o wyrobie stwarzającym zagrożenie stanowi środek jak najbardziej właściwy i skuteczny, a przede wszystkim leży w interesie społecznym, który w tym przypadku podlega znacznie dalej idącej ochronie niż interes strony związany z koniecznością poniesienia kosztów finansowych opublikowania ogłoszeń prasowych.

Nie bez znaczenia dla sprawy jest fakt, że strona z pełną świadomością stwarzanego przez wyrób zagrożenia, potwierdza fakt znajdowania się w obrocie 33 szt. zabawki. W ocenie Prezesa UOKiK, przedsiębiorca należycie dbający nie tylko o swój wizerunek na rynku, ale przede wszystkim o bezpieczeństwo użytkowników zabawki, czyli dzieci, nie powinien dopuścić do sytuacji, w której w obrocie znajdowałby się chociażby jeden wyrób stwarzający zagrożenie, nie mówiąc o ilości 33 szt. Stąd też, strona winna podjąć wszelkie niezbędne kroki do wycofania wyrobu z obrotu, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, iż brak jest podstaw do zmiany rozstrzygnięcia i orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję zgodnie z art. 52 § 1, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 ze zm.) przysługuje skarga wnoszona do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie.

Z up. Prezesa Urzędu
Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymują:

1. adw. Tomasz Wójtowicz
Paduszyński, Wójtowicz, Fijałkowska, Tomczyk
Spółka Partnerka adwokatów
Al. Kościuszki 52 m. 5
90-428 Łódź
2. a/a